

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Stk/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 7020200483
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7020200483.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Valašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Dzurdzika, PhD. a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu: RD Services, s.r.o., so sídlom Važecká 2319/2, 040 12 Košice, IČO: 50 176 749, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Baulovič, advokát so sídlom Kupeckého 4, 040 01 Košice, proti žalovanému (sťažovateľovi): Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Komenského 52, 041 26 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP2-2020/021495-002 zo dňa 04. mája 2020, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 8S/109/2020-40 zo dňa 13. mája 2021, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) postupom podľa § 191 ods. 1 písm. c) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie Okresného úradu Košice, odbor opravných prostriedkov č. OU-KE-OOP2-2020/021495-002 zo dňa 04.05.2020 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ako aj rozhodnutie Okresného úradu Košice, odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. OU-KE-OCDPK-2020/009145 zo dňa 31.01.2020 (ďalej len „prvostupňové správne rozhodnutie“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že po vyhodnotení skutkového stavu veci (ktorý nebol sporným) a následnej aplikácii zákonných ustanovení dospel k záveru, že aj keď posudzované konanie síce formálne napĺňa skutkovú podstatu administratívnymi orgánmi

špecifikovaného správneho deliktu, pri posudzovaní danej veci nebol dôsledne zohľadnený tzv. materiálny znak správneho deliktu (tzn. či ide o také konanie žalobcu, ktoré je spoločensky neprijateľné a to vzhľadom na okolnosti prípadu), a s týmto sa v správnom konaní a ani v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia administratívne orgány dôsledne nevysporiadali. Napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj jemu predchádzajúce rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa podľa názoru súdu tak vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo má za následok ich nezákonnosť.

3. Konštatoval, že správne súdy vo svojich rozhodnutiach už opakovane vyslovili názor, že čisto formálne poňatie administratívneho deliktu by bolo zrejme problematické, z hľadiska zásady právnej istoty, pretože takýto prístup by mohol viesť k neprimeranej tvrdosti a v konečnom dôsledku aj k nespravodlivému postihu. Skúmanie materiálneho znaku deliktu je preto kľúčové v takých prípadoch, kedy neposudzovanie správneho deliktu v tomto materiálnom zmysle by viedlo k prílišnému formalizmu a k postihovaniu nepatrných porušení právnych povinností, navyše neuložených zákonom, ale všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré nemajú žiadne právne následky. Tým by nebol naplnený účel správneho trestania a dochádzalo by aj k znižovaniu autority správnych orgánov. Nedostatok alebo nedostačujúci stupeň spoločenskej škodlivosti činu je podľa názoru súdu vhodnejšie riešiť cestou zodpovedania otázky, či ide o také porušenie, ktoré by malo byť trestané uložením pokuty. Argumentácia žalovaného, ako i správneho orgánu prvého stupňa v naznačenom smere v preskúmaných rozhodnutiach absentuje.

4. V tomto smere sa žalovaný nevysporiadal dôsledne s obsahom argumentácie žalobcu, ktorý namietal, že za predmetné vozidlo uhradil diaľničnú známku a totožnosť daného vozidla je definovaná jeho VIN číslom. U vozidla počas platnosti diaľničnej známky došlo iba k zmene evidenčného čísla v súvislosti s prihlásením vozidla na trvalé značky, teda za vozidlo aj v čase kontroly bola preukázateľne uhradená diaľničná známka. Zákon č. 488/2013 Z.z. o diaľničnej známke a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o diaľničnej známke“) pritom postihuje nesplnenie úhrady diaľničnej známky, čo však nie je tento prípad, pretože žalobca za predmetné vozidlo v čase kontroly diaľničnú známku mal uhradenú. Jeho pochybenie spočívalo iba v tom, že v systéme správcu výberu úhrady diaľničnej známky (t.j. v evidenčnom systéme Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s. (ďalej len „NDS“), podľa všeobecných obchodných podmienok tejto spoločnosti nebola ku dňu 22.09.2018 vykonaná zmena registrácie diaľničnej známky.

5. V tomto prípade došlo k situácii, keď správca výberu úhrady diaľničnej známky mal úhradu zaplatenú, no pri kontrole ním prevádzkovaný systém vykazoval k predmetnému vozidlu nezaplatenie úhrady, čo administratívny orgán vyhodnotil ako naplnenie všetkých formálnych znakov správneho deliktu nezaplatenia úhrady diaľničnej známky. Podľa názoru súdu však objektívna stránka tohto správneho deliktu (podľa § 10a ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke) je založená na porušení povinnosti zaplatiť úhradu za užívanie vymedzeného úseku ciest a nie na nevykonaní zmeny údajov v systéme správcu výberu úhrady diaľničných známok. Takéto konanie nemôže mať za následok jeho deliktuálnu zodpovednosť.

6. V tejto súvislosti správny súd poukázal aj na rozhodovaciu prax Krajského súdu v Košiciach v obdobných veciach, ktoré označil v podanej žalobe žalobca, ako aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napríklad rozsudok pod sp. zn. 3Asan/34/2019 zo dňa 25.03.2020), prípadne aj na Rozhodnutie ministra dopravy a výstavby Slovenskej republiky č. 122/2020 zo dňa 19.08.2020, kde predmetom posúdenia boli veci založené na riešení rovnakého právneho problému ako v tejto veci.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenia

7. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v procesnom postavení sťažovateľa (ďalej aj „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) SSP, ktorou žiadal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie resp. aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietla.

8. Sťažovateľ vo vzťahu ku kasačnému dôvodu v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) namietal, že krajský súd sa námietkami sťažovateľa nezaoberal v rozsahu, ktorý postačuje na konštatovanie, že sťažovateľ v súdnom konaní dostal odpoveď na všetky podstatné otázky týkajúce sa jeho námietok. Ak sa ten istý správny súd (resp. totožný senát toho istého súdu), diametrálne odkloní od právneho názoru vysloveného v obdobných veciach v skorších rozsudkoch 8S/6/2019 zo dňa 16.04.2020 a 6Sa/18/2019 zo dňa 07.10.2020 za stavu, pri nezmenenej právnej úprave, odôvodnenie rozsudku, podľa názoru sťažovateľa musí obsahovať aj dôkladné odôvodnenie tohto odklonu. Mal za to, že ak sa súd len stotožní s argumentami žalobcu, bez toho, aby svoj záver podporil jasnou právnou a logickou argumentáciou, nemožno rozhodnutie súdu považovať za presvedčivé a zákonné.

9. Kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP odôvodnil tým, že konajúci súd nekonformne vykladal a aplikoval ustanovenie § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke a to tak, že pri naplnení skutkovej podstaty správneho deliktu je určujúcim to, či došlo k naplneniu materiálnej stránky správneho deliktu. Odôvodnenie nezákonnosti preskúmaného rozhodnutia je založené výlučne na absencii vyhodnotenia materiálnej stránky posudzovaného správneho deliktu zo strany žalovaného, a to bez toho, aby krajský súd jasne vytýčil limity, v ktorých sa má trestaný žalobca pohybovať, aby sa nedostal do rozporu so zákonnými povinnosťami a zároveň bez toho, aby určil systematicku orgánu verejnej správy pri správnom trestaní pri každodennej aplikácii zákona o diaľničnej známke.

10. S poukazom na limit ustanovený v § 198 ods. 2 SSP namietal, že správny súd bude môcť uložiť len takú sankciu a v takej výške ako mohol uložiť orgán verejnej správy, a rovnako upustiť od potrestania bude správny súd môcť len v prípadoch, keď to zákon umožňoval orgánu verejnej správy, bez ohľadu na meniace sa právne názory

11. S poukazom na bod 51 sťažovateľ nesúhlasil s právnym názorom krajského súdu, že „skúmanie materiálneho znaku deliktu hrá preto kľúčovú úlohu v takých prípadoch, kedy neposudzovanie správneho deliktu v tomto materiálnom zmysle by viedlo k prílišnému formalizmu a k postihovaniu nepatrných porušení právnych povinností, navyše neuložených zákonom, ale všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré nemajú žiadne právne následky“ a má za to, že prijatím záverov krajského súdu o spravodlivosti by bolo prakticky nemožné uložiť sankciu za porušovanie zákonom o diaľničnej známke ustanovených povinností. Zároveň v tejto súvislosti namietal, že dôraz na naplnenie materiálnej stránky je imanentnou súčasťou posudzovania pri priestupkoch a trestných činoch, avšak v danom prípade išlo o správny delikt. Nestotožnil sa ani s právnym názorom krajského súdu, že je na mieste zohľadniť skutočnosť, že konaním žalobcu v preskúmanom prípade NDS neutrpela žiadnu škodu. Mal za to, že krajský súd v danej veci nerozhoduje o záujme súkromnej spoločnosti, ale o oprávnených nárokoch štátu plynúcich zo zákona o diaľničnej známke ako normy verejného práva.

12. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sťažnostné body považoval za nedôvodné a navrhol, aby súd kasačnú sťažnosť zamietol.

13. Sťažovateľ v replike k vyjadreniu žalobcu uviedol, že trvá na všetkých vyjadreniach poskytnutých súdu v uvedenej veci, ktoré považuje za dostatočné pre rozhodnutie kasačného súdu. Trval na zákonnosti napadnutého rozhodnutia a uloženej pokuty.

III.

Konanie pred kasačným súdom

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

15. Predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 8S/109/2020-40 zo dňa 13.05.2021, ktorým zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové správne rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

16. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že prvostupňovým správnym rozhodnutím bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 150 eur podľa § 10a ods. 2 zákona o diaľničnej známke a za to, že sa dopustil spáchania správneho deliktu podľa ustanovenia § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke tým, že dňa 22.09.2018 v čase o 17:31:00 hod. užíval vymedzený úsek cesty D1, 380,4 km, smer PO, vozidlom bez úhrady diaľničnej známky. Proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

17. Žalovaný ako druhostupňový správny orgán odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil, nakoľko po preskúmaní rozhodnutia a celého spisového materiálu dospel k záveru, že, účastník konania nepreukázal, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu nespáchal.

18. V odôvodnení poukázal na to, že prvostupňový správny orgán v rámci dokazovania požiadal NDS o vyjadrenie k predmetnej záležitosti. NDS vo svojom stanovisku zo dňa 08.01.2020 potvrdzuje, že pre vozidlo s EČV: L. G.XXX bola zakúpená ročná diaľničná známka pre obdobie od 13.09.2018 do 31.01.2019. Kontrolou v rámci evidencie úhrad NDS zistila, že žiadosť o preregistráciu diaľničnej známky z EČV: L.G.XXX na EČV: L.XXXM. bola prevádzkovateľom podaná dňa 21.09.2018 (piatok v čase o 16:01hod.). Žalovaný mal ďalej bezpochyby za preukázané, že zmena v evidencii úhrad bola vykonaná bezodkladne v najbližší pracovný deň, t.j. v pondelok 24.09.2018 (po procese posúdenia a schvaľovania). V ten istý deň bolo prevádzkovateľovi vozidla poskytovateľom služby zaslané stanovisko o vybavení žiadosti, v ktorom poskytovateľ služby zároveň upozorňuje prevádzkovateľa, že diaľničná známka s novým EČV je platná až od okamihu vykonania zmeny t.j. od 24.09.2018. Žalovaný mal za preukázané, že prevádzkovateľ vozidla s EČV: L.XXXM. dňa 22.09.2018 v čase o 17:31:00 hod. ešte nedisponoval žiadnym potvrdením o preregistrácii (nie potvrdením o prijatí žiadosti) v systéme správcu výberu diaľničnej známky a z toho dôvodu v zmysle platnej legislatívy a VOP správcu výberu diaľničnej známky nespĺňal v čase výkonu kontroly dodržiavania povinností prevádzkovateľa vozidla podmienky podľa § 4 ods. 2. V konaní neboli predložené dôkazy, ktorých sa účastník konania dovoľáva a dôkazy, ktoré predložil nemajú takú výpovednú hodnotu, na základe ktorých by žalovaný bol oprávnený napadnuté rozhodnutie zrušiť.

19. Podrobný priebeh celého administratívneho konania krajský súd vyčerpávajúco zhrnul v bodoch 2 až 12 napadnutého rozsudku, na ktorý kasačný súd odkazuje a nebude ho osobitne rekapitulovať.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

20. Podľa § 2 ods. 4 zákona o diaľničnej známke, prevádzkovateľom vozidla je na účely tohto zákona prevádzkovateľ vozidla alebo prevádzkovateľ jazdnej súpravy, ktorý je zapísaný v Osvedčení o evidencii motorového vozidla časť I a časť II ako držiteľ Osvedčenia alebo takáto osoba zapísaná v Osvedčení o evidencii motorového vozidla vydanom v cudzine, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke, prevádzkovateľ vozidla je povinný zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.

22. Podľa § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke, správneho deliktu sa dopustí ten, kto ako prevádzkovateľ vozidla poruší povinnosť podľa § 4 ods. 2.

23. Kasačný súd konštatuje, že kľúčové otázky právneho posúdenia tejto veci už boli riešené Najvyšším súdom SR v rozhodnutiach sp. zn. 8Asan 19/2020 zo dňa 20.08.2020 a sp. zn. 3Asan 34/2019 zo dňa 25.03.2020 (publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov

Slovenskej republiky pod č. R 30/2021), ako aj Najvyšším správny súdom SR v rozhodnutiach sp. zn. 4Asan/18/2020 zo dňa 28.07.2022, sp. zn. 1Asan/21/2021 zo dňa 30.06.2021, 2Stk/5/2021 zo dňa 27.04.2022 a sp. zn. 5Asan/22/2020 zo dňa 25.05.2022. Na posledné menované rozhodnutie kasačný súd podľa § 464 ods. 1 SSP poukazuje a cituje z neho nasledovne (tam ako body 22-23, 25-26, tu 22-25):

24. „Vychádzajúc zo znenia § 10a ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke je zrejmé, že objektom, teda spoločensky chráneným záujmom, skutkovej podstaty sporného správneho deliktu je fiškálny záujem štátu na úhrade diaľničnej známky za užívanie vymedzených úsekov ciest. Diaľničná známka má pritom charakter časovo limitovaného poplatku za užívanie vymedzených úsekov ciest konkrétnymi vozidlami alebo jazdnými súpravami (§ 1 ods. 1, § 2 ods. 1 a § 3 zákona o diaľničnej známke v znení účinnom do 30. júna 2019 a § 2 ods. 1, 2 a 4 zákona o diaľničnej známke v aktuálnom znení).

25. „Takto vymedzený objekt skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 10a ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke ústi aj do vymedzenia jeho objektívnej stránky. Sankcionuje totiž konanie prevádzkovateľa spočívajúce v porušení jeho povinnosti zabezpečiť, aby pri užívaní vymedzených úsekov ciest konkrétnym vozidlom alebo konkrétnou jazdnou súpravou bola splnená povinnosť úhrady diaľničnej známky.“

26. „Hoci kasačný súd nespochybňuje úvahu žalovaného spočívajúcu v tom, že skutková podstata správneho deliktu môže vyjadrovať aj viacero objektov, jednoznačný text § 10a ods. 1 v spojení s § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke však bezpochyby nesankcionuje a nechráni záujem na správnom uvádzaní údajov do evidencie správcu výberu úhrady diaľničnej známky či záujem na dodržiavaní jeho všeobecných obchodných podmienok.“

27. „Podľa právneho názoru kasačného súdu zo žiadneho ustanovenia zákona o diaľničnej známke nevyplýva, že by sa diaľničná známka viazala výslovne len na evidenčné číslo vozidla. Naopak, táto sa uhrádza za užívanie vymedzených úsekov ciest vozidlom alebo jazdnou súpravou, vzťahuje sa preto na konkrétne vozidlo alebo jazdnú súpravu, vo vzťahu ku ktorým bola zakúpená (§ 1 ods. 1 a § 2 ods. 1 zákona o diaľničnej známke v znení účinnom do 30. júna 2019 a § 1 ods. 1 a § 2 ods. 1 a 2 zákona o diaľničnej známke v aktuálnom znení).“

28. Nad rámec záverov uvedených v citovanom rozsudku kasačný súd uvádza, že všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“) nemožno vnímať ako podklad pre vyvodenie zodpovednosti za správny delikt, resp. ako právny rámec zaväzujúci správne orgány. Podmienky úhrady a ostatné podrobnosti upravené vo VOP sú prevažne technického charakteru, resp. upravujú určité praktické otázky relevantné pre úpravu vzťahov súvisiacich s používaním vymedzených úsekov ciest, ku ktorým dochádza medzi užívateľmi ciest a NDS, teda medzi subjektmi súkromného práva. Povinnosti nimi stanovené nemožno bez normatívneho podkladu brať do úvahy pre vyvodenie administratívno-právnej zodpovednosti v danom prípade. Tu je potrebné poukázať na aprobovaný právny základ pre ukladanie povinností, ktorý je vymedzený v čl. 13 ods. 1 Ústavy SR tak, že povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd, ďalej medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4 Ústavy SR, ktorá priamo zakladá práva a povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2 Ústavy SR.

29. Pre komplexnosť možno uviesť, že chráneným záujmom predmetného správneho deliktu je ekonomický záujem NDS na inkase zákonom stanovených poplatkov za užívanie vymedzených úsekov ciest. Zo skutkového stavu vyplýva, že tento záujem nebol konaním žalobcu porušený, nakoľko z jeho strany preukázateľne došlo k úhrade diaľničnej známky. Akceptácia výkladu sťažovateľa vo vzťahu k povinnosti ustanovenej § 4 ods. 2 zákona o diaľničnej známke by znamenala neexistenciu rozdielu medzi osobou, ktorá zaplatila poplatok za diaľničnú známku, no zadala nesprávne, neúplne údaje a osobou, ktorá za diaľničnú známku nezaplatila vôbec.

30. V nadväznosti na námietky sťažovateľa s poukazom na bod 51 napadnutého rozsudku, kasačný súd poznamenáva, že hoci krajský súd dospel v danom prípade k vecne správne záveru, kasačný súd ma za to, že v novom konaní sa správne orgány majú primárne opätovne zaoberať tým, v súlade s vyššie uvedenou ustálenou judikatúrou, či konaním žalobcu došlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty správneho deliktu v zmysle ustanovenia § 10a ods. 1 zákona o diaľničnej známke. Hodnotiť naplnenie materiálnej stránky správneho deliktu v prípade záveru, že v predmetnej veci žalobca správny delikt nespáchal, stráca svoj význam.

31. K námietke sťažovateľa týkajúcej sa arbitrárnosti odôvodnenia krajského súdu v prejednávanej veci, kasačný súd uvádza, že správny súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami účastníkov konania, svoje závery formuloval zrozumiteľne a presvedčivo, pričom skutočnosť, že sa tieto nezhodujú s predstavami sťažovateľa, ich nerobí nedostatočnými. Kasačný súd v uvedenom nevzhladol porušenie sťažovateľovho práva na spravodlivý proces.

32. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa neodôvodneného odklonu krajského súdu od právneho názoru vysloveného v skorších rozsudkoch sp. zn. 8S/6/2019 zo dňa 16.04.2020 a 6Sa/18/2019 zo dňa 07.10.2020, kasačný súd poukazuje na bod 53. odôvodnenia napadnutého rozsudku, ako aj na vyššie uvedené rozhodnutia kasačného súdu tvoriace ustálenú judikatúru, ktorými sú krajské súdy viazané. Sťažovateľ sa mylí, pokiaľ sa domnieva, že krajský súd bol akokoľvek viazaný svojím skorším rozhodnutím. K uvedenému zároveň kasačný súd poznamenáva, že rozsudok sp. zn. 8S/6/2019 bol nadväzujúcim rozhodnutím Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 5Asan/22/2020 zo dňa 25.05.2022 z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia zmenený tak, že prvostupňové, ako aj druhostupňové správne rozhodnutie boli zrušené. Zároveň ide o rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu z ktorého odôvodnenia v preskúmvanej veci kasačný súd vychádza.

33. Pokiaľ ide o argumentáciu sťažovateľa poukázaním na § 198 ods. 2 SSP, kasačný súd konštatuje, že tento nie je pre posudzovanú vec použiteľný, nakoľko uvedené ustanovenie sa vzťahuje k sankčnej moderácii, t.j. k situácii, keď správny súd na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom zmení výšku alebo druh uloženej sankcie. U posudzovanej veci však správny súd nerozhodoval podľa tohto ustanovenia, ale podľa § 191 SSP rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s uvedením právneho názoru, ako treba v ďalšom konaní postupovať.

34. Na základe uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje sťažnostné body kasačnej sťažnosti za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 SSP o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

35. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd v zmysle § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi voči sťažovateľovi priznal právo na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady bude rozhodnuté v zmysle § 175 ods. 2 SSP.

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0 (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.

